

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

03/2025/HR

Gledajte prema nebu

Uvod
Bog nam govori

Služba Božja:
Spremni za veliku
završnicu

Crkveni nauk:
Spasenje i
otkupljenje

Novoapostolska Crkva
International

Ako želimo biti jedno s Isusom Kristom, kao što je on jedno s Ocem, moramo u sebi imati Kristovu ljubav.

Novi zavjet jasno daje do znanja da je božanski život neraskidivo povezan s ljubavlju prema bližnjemu. Isus jednako cijeni ljubav prema bližnjemu kao i ljubav prema Bogu. Moli da svi njegovi budu jedno. Poziva učenike da se međusobno ljube i jedni drugima služe.

Priprema za život u vječnom zajedništvu s Bogom također znači pripremu za život u zajedništvu s drugima. Sami po sebi, ljudi nisu sposobni živjeti u međusobnom skladu. Prvo moraju postati novo stvorenje u Kristu, ispunjeno Božjom ljubavlju i vođeno Duhom Svetim. Savršeno zajedništvo među ljudima bit će moguće tek u kraljevstvu Božjem kada svi budu oslobođeni grijeha i ljudske nesavršenosti. Ali upravo danas moramo učiti živjeti zajedno u zajednici! Ne možemo se sami za

sebe pripremiti za vječni život. Ta priprema ima smisla samo kada se odvija u društvu onih koji traže vječno zajedništvo s Bogom.

Uloga službe Božje

Bogoslužje zauzima posebno važno mjesto u pripremi vjernika za Gospodinov dolazak.

Sudjelovanjem u službi, vjernik se prvenstveno priprema individualno. Jača svoj osobni odnos s Bogom. Trudi se fizički i mentalno se odvojiti svakodnevnog života kako bi susreo Boga. Propovijed, koja je nadahnuta Duhom Svetim, jača njegovu vjeru u skori ponovni dolazak Isusa Krista. Moleći Očenaš, vjernik izražava svoju želju za zajedništvom s Bogom govoreći „dodi kraljevstvo tvoje, budi volja tvoja“. Primanje oprosta ga oslobađa tereta njegovih grijeha.

Dostojno sudjelovanje u Svetoj večeri jača njegovu nadu i hrani božanski život koji je primio pri ponovnom rođenju.

Sudjelovanje u bogoslužju također priprema vjernika za život u zajednici svetaca u kraljevstvu Božjem. Dolaskom na bogoslužje, vjernik pokazuje kakvu važnost pridaje svom odnosu s Bogom. Njegova želja da hvali i štuje Boga, njegova potreba da komunicira s Bogom i da bude s njim toliko je jaka da se nalazi s ljudima s kojima se inače možda nikada ne bi družio.

Nadalje, susret s našom braćom i sestrama pruža nam priliku da pokažemo zanimanje za živote drugih ljudi, za dijeljenje njihovih radosti i žalosti. A budući da nitko nije savršen, život u vjerničkoj zajednici omogućuje vjernicima da uče opraštati jedni drugima, pomiriti se i prevladati svoje razlike.

Kada vjernik dođe u crkvu, on shvaća da Bog svima prisutnima upućuje istu poruku jer Bog koristi iste riječi kako bi osnažio vjernike u vrlo različitim situacijama. Ovo jednostavno zapažanje daje nam ideju o moći i učinkovitosti propovijedanja evanđelja. Moleći se zajedno i naglas „otпусти nam duge naše“, vjernici javno ispovijedaju da svi, bez iznimke, trebaju milost.

Primanje sakramenta Svete večere bitan je dio naše pripreme za Gospodinov drugi dolazak. Sveta večera je također izričit obrok zajedništva i to zajedništva Krista s vjernicima, ali i zajedništva vjernika jednih s drugima. Gospodnja večera proizvodi sve ove učinke kada vjernik prima posvećenu hostiju iz ruku apostola ili služitelja kojeg je on imenovao i u prisutnosti zajednice.

Kada zajedno slavimo Gospodnju večeru, svatko od nas može vidjeti da Gospodin na isti način dočekuje

sve ostale, pokazuje im istu ljubav i daje im potpuno iste stvari koje daje i nama. Ovo iskustvo je divna priprema za svadbenu gozbu Jaganjčevu. Konačno, treba napomenuti da slavljenje bogoslužja obično zahtijeva suradnju više vjernika: predvoditelja službe i drugih službenika koji s njime služe, pjevača u zboru, glazbenika, službenika koji dočekuju i pozdravljaju, ljudi koji ukrašavaju i čiste prostor crkve itd. Ova suradnja je ujedno i izvrsna prilika za učenje zajedničkog života.

ZAKLJUČAK:

Gospodin će nas o svom ponovnom dolasku uzeti k sebi. Oslobođeni grijeha i njegovih posljedica, živjet ćemo u savršenom zajedništvu s Bogom Ocem, Sinom i Duhom Svetim. Također ćemo biti u savršenom međusobnom zajedništvu.

Priprema za Isusov drugi dolazak podrazumijeva održavanje zajedništva s Bogom i međusobnog zajedništva. Sudjelovanje u bogoslužju od posebne je važnosti za ovu pripremu.

Virtualna bogoslužja neosporno imaju prednosti, ali nemaju jednak spasenjski učinak kao bogoslužja kojima nazočimo uživo. Iskustvo zajedništva je bitan dio pripreme Kristove zaručnice.

Isto tako, primanje posvećene hostije u odsutnosti svećeničkog službenika i zajednice ne može imati isti spasenjski učinak kao slavljenje Svete večere u zajednici.

Stoga smatram svojom odgovornošću da sa svom ozbiljnošću podsjetim sve novoapostolske vjernike da je sudjelovanje na službama Božjim važan dio naše pripreme za ponovni Isusov dolazak. Svjesno i redovito izbjegavanje odlaska na bogoslužja, kada bismo mogli doći u crkvu, može biti štetno za naše spasenje.

Bog nam govori

Bog je u svom stvaranju posebno mjesto dao ljudima. Bog govori ljudima, obraća im se. Ne obraća se planinama, stablima ili kozama. Čovjek je jedino stvorenje kojemu govori kako bi mu saopćio svoju volju.

Bog je tako činio oduvijek i u svakom vremenu. S prvim je ljudima razgovarao neposredno. Kasnije je također vrlo izravno govorio Abrahamu. S izraelskim narodom nije razgovarao neposredno jer to bi u narodu izazvalo strah. Stoga je, kada je želio nešto poručiti, govorio Mojsiju, a Mojsije bi to potom prenosio Izraelcima. Kasnije je Bog govorio preko proroka.

A onda je došao Isus Krist. Bog je postao čovjekom. Isus je govorio izravno ljudima. Zatim, nakon što se vratio svome Ocu, Isus je poslao Duha Svetoga i svoje apostole. Obećao im je: Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. (Mt 10,40).

Danas nam se Bog obraća na različite načine. Bog nam može govoriti kada čitamo Bibliju i putem Duha Svetoga koji nam se obraća u našim mislima.

Ali prije svega nam se obraća posredstvom apostola. Bog nam u propovijedi otkriva što nam je činiti da zadobijemo spasenje. Stoga je važno da čujemo riječ koju propovijedaju Božji poslanici. Oni jesu i ostaju grešni ljudi, ali Bog ih posvećuje kako bi mogli naviještati evanđelje. Moguće ćemo čuti nesavršenu propovijed, ali ako vjerujemo u Isusa Krista, slušamo njegove glasnike i odlučni smo činiti ono što nam govori, ona će u nama pobuditi mir, radost i nadu. Jača nam vjeru, širi naše znanje, hrani našu ljubav i, na kraju, ali ne i najmanje važno, priprema nas za Kristov ponovni dolazak.

Srdačan pozdrav, vaš

Jean Luc-Schneider

Spremni za veliku završnicu

Neposredno prije Božića, 15. prosinca 2024., veleapostol Jean-Luc Schneider je slavio službu Božju u ruskom gradu Omsku

Luka 21,28

*Kad se sve to stane zbivati,
uspravite se i podignite glave
jer se približuje vaše
otkupljenje.*

Ljubljene braćo i sestre, moram reći da sam posebno zahvalan dobrome Bogu što danas možemo zajedno slaviti ovu službu i što mogu opet biti u Rusiji. Redovito imam prilike susresti se s apostolima Akchurinom i Lazarevom, ali sam zaista osjećao potrebu da ponovno budem s vama u ovoj zemlji i da se družim sa svojom braćom i sestrama. I radujem se kao maleno dijete jer je ovaj susret bio moguć. Ne radi se o meni osobno, ali važno mi je da možemo nastaviti zajedno se pripremati za ponovni dolazak Isusa Krista. To je naš zajednički cilj i drago mi je vidjeti da se i moja braća i sestre u Rusiji i dalje pripremaju. Netko bi mogao reći: „Da, to si rekao i prije pet godina kad si bio u Rusiji. A Gospodin Isus još uvijek nije došao. Pa kada će više doći?“

Ja to ne znam. Mogu samo reći ono što stoji u Bibliji. Doći će kada se ispuni vrijeme. Dragi Bog nam kaže samo to. Ne brini se. Doći će kada se ispuni vrijeme.

I u prijašnjim je vremenima jednako bilo sa Židovima. Dobili su obećanje, Božja jamstva, da će on biti Mesija. A to je trajalo jako dugo. No apostol Pavao je rekao: „Kad se ispunilo vrijeme, Isus se rodio.“ A što znači da se je ispunilo vrijeme? To ne znači da je Bog morao čekati da se nešto dogodi ovdje ili tamo negdje pa su se tako ispunili svi uvjeti. Bog nije morao čekati da se nešto desi na zemlji pa tek onda poslati svoga Sina. Kad se je ispunilo vrijeme naprosto znači kad je Bog odlučio, kada je donio odluku, onda ga je poslao. A Duh Sveti je rekao: „Isus će ponovno doći!“

I sami su učenici pitali: „Dobro, pa kad će se to desiti? Koji će se znakovi pokazati da možemo prepoznati da dolazi Gospodin Isus?“ A odgovor je isti: kada se ispuni vrijeme. Znači, nije da dragi Bog mora čekati da se na zemlji nešto dogodi, da se ispune neki preduvjeti, a onda će, ako su ljudi kako treba, dragi Bog poslati svoga Sina. Bog ne ovisi o onome što se na zemlji zbiva. Ni mene neće čekati. Poslat će svoga Sina kada tako odluči. Učenici su se pitali neće li vidjeti neki znak na osnovi kojega će spoznati da Gospodin dolazi. A Gospodin je rekao: „Ne, ne možete vidjeti nikakav znak.“ Doći će u trenutku kada to uopće ne očekujete. Neće biti vanjskih znakova. Nije to stvar matematike da kažemo: Ah da, sada se je dogodilo ovo i ovo drugo, sada bi Gospodin mogao doći. Isus je rekao: "Nitko ne zna ni dana ni časa". I ne možemo izračunati kad će taj trenutak doći. On jednostavno dolazi u pravi čas. Dakle, nema vanjskih znakova zahvaljujući kojima bismo mogli zaključiti da Gospodin sada mora doći. Trenutak ponovnog Kristovog dolaska ne ovisi o događajima na zemlji. Bog je Bog. Čini upravo ono što želi i čini to kad želi. Ne ovisi o ljudima. No sada zasigurno mislite: „Da, ali Gospodin Isus je u Evanđelju po Mateju i u Evanđelju po

Luki naveo sve što će se dogoditi u posljednjim vremenima.“ Istina, tako je bilo. Gospodin Isus je uvijek iznova govorio o posljednjim vremenima, o svršetku svijeta, svemu što se događa, o svim zbivanjima. Ali čovjek mora biti svjestan što je Isus mislio kada je govorio o posljednjim vremenima, o svršetku svijeta. Za Isusa Krista, posljednja su vremena i svršetak svijeta započeli na Pedeseticu izlivanjem Duha Svetoga. To je za Isusa bio početak svršetka svijeta. To je započelo na prvu Pedeseticu, a završit će s Posljednjim sudom. To je za Isusa svršetak svijeta. A kada je govorio o tome što će se dogoditi prije njegova dolaska, opisao je sve što se dogodilo od prve Pedesetnice, otkad se vratio Ocu.

*Što god se događalo,
sada je trenutak da
usmjerimo pogled
prema nebu*

A tako mi moramo poimati evanđelje. Ono što je opisao kao posljednja vremena odnosi se na sve kršćane od nastanka Crkve do kraja Crkve. Rekao je: „U posljednjim će vremenima biti ratova i uništenja.“ I Židovi su to ubrzo doživjeli. Godine 70. poslije Krista došli su Rimljani i razorili grad Jeruzalem i hram. Rekao je da će u posljednjim vremenima kršćane progoniti. Prvi kršćani su to doživjeli već deset godina nakon toga. Proganjali su ih. Isus je rekao da će doći lažni proroci koji će govoriti: „Krist je tu, tamo je Krist koji čini velika čuda.“ A već je i Pavao doživio da su ljudi dolazili govoreći: „I mi smo apostoli i evanđelje shvaćamo na ovaj način. I s nama je Krist.“ Govorio je o prirodnim katastrofama. Govorio je o mnogim teškim okolnostima i stanjima.

Braćo i sestre, kada se osvrnemo i pogledamo povijest čovječanstva, primijetiti ćemo da je toga uvijek bilo. Naravno da svaka generacija misli da je ono što se u njeno vrijeme dešava zaista jako loše. Tako loše nikada nije bilo. Ali to je veoma egocentrično. U takvim situacijama uvijek moram reći: „U redu, danas stvari izgledaju loše, no bi li ti bilo draže živjeti za vrijeme Drugog svjetskog rata? Bi li ti bilo više po volji da si bio rob u 15. stoljeću? Biste li radije bili živjeli u vrijeme kada je vladala glad i kad su ljudi umirali jer nisu imali ništa za jesti?“ Ako ste imalo iskreni i pogledate unatrag i oko sebe, morate priznati da je, iako su stvari danas loše, bilo i gorih vremena. Što je dokaz da ne možemo reći sljedeće: „Zato što je danas ovako kako je, Gospodin mora doći sada.“ Ono što je Gospodin Isus opisivao, neprestano se događalo kroz povijest kršćanstva. Dakle, nije htio reći: „Kada se desi to i to, onda ću doći.“ Rekao je: „Kada se desi to i to, morate postupati tako i tako.“ U tome je razlika. Kad se takve stvari događaju, morate se uspraviti i pogled upraviti prema nebu.

Dragi braćo i sestre, ovo je poruka za nas danas, kao što je bila za svako doba u kršćanstvu. Bez obzira što se događa u svijetu, bez obzira što se događa u vašem životu upravo sada, sada je vrijeme da

ustanete i pogledate prema nebu. Dakako, to je također poruka za nas danas i poruka za svu Božju djecu diljem svijeta. Sada se uspravite sada, u ovom vremenu, podignite glave.

Želim reći da ne možemo doći k Bogu i reći: „U redu, ali pod ovim okolnostima ne mogu više ostati vjeran.“ Bog nam govori: „Ustani!. Ustani sada i danas u ovoj situaciji, nemoj ležati!“ Govori nam, drugim riječima, da ne gubimo nadu. Možda smo razočarani jer Gospodin još nije došao. Razočarani smo zbog situacije u svijetu, a razočarani smo i zbog svog života. Drukčije smo si zamišljali razvoj svoje Crkve pa smo razočarani. Sjetite se učenika i trenutka kada im je Isus rekao da mu upravo predstoji uhićenje i da će umrijeti. Zatim su s njim otišli u Getsemanski vrt i, kako kaže Biblija, pozaspali od tuge. Bili su tako žalosni i tako razočarani da su spavali. A to bi bio velik rizik. Mi smo si to sve drukčije zamišljali. I dragi Bog nam nije dao ono što smo željeli. I situacija u kojoj se nalazimo je posve drukčija od one koju smo planirali. Zamišljali smo si to sve posve drukčije. Niša ne izgleda kako smo si zamišljali. I zato smo razočarani. Zato smo u opasnosti da od žalosti i razočarenja zaspimo. No Duh Sveti nas poziva: „Ne spavaj, ustani!“

Ustani, budi
pripravan i čekaj
Gospodina

Situacija danas nije razlog da se prepustimo snu. Ustani, idi dalje, ne daj se!“ Kad čujemo da treba ustati, to znači da treba čekati Gospodina.

Jasno, situacije su razne. I da, ima svakakvih ljudi, na primjer kod nas u obitelji. U našoj obitelji imamo one koji nikada ne žure kad se treba za nešto pripremati. I onda zaista uvijek kasne. Drugi dio naše obitelji su oni koji su spremni već pola sata prije nekog termina. Uvijek si misle da čovjek nikada ne može znati što se može dogoditi. Bolje je biti spreman pola sata ranije. Ne kažem da su jedni dobri, a drugi loši. Naravno, moja je žena na dobroj strani, a ja sam na onoj lošoj, ali kad gledamo u duhovnom smislu to je moja briga, a ponekad se pribojavam da Božja djeca još uvijek bezvoljno sjede i govore: „Da, čekamo Gospodina, ali tko zna kad će doći.“ Duh Sveti nam govori: „Ustani, čekaj Gospodina!“

Tu mora postojati određena napetost u iščekivanju. Gospodin dolazi uskoro. Moramo nešto činiti. Moramo biti spremni, a ne samo reći kako vjerujemo da će Gospodin jednoga dana doći. Ne, naša nada mora biti živa! Moramo osjećati određenu napetost. Dolazi Gospodin! Požurimo jer želimo biti spremni kada dođe.

Zatim nam Duh Sveti govori: „Vidi, za pripremu se moraš pomiriti sa svojim bližnjim i oprostiti mu.“ Spremno ćemo potvrditi da to znamo, ali ni godinu dana kasnije još uvijek se nismo pomirili. Da, znam da moram biti spreman. Moram to još nadići, moram se promijeniti u tom pogledu. Trebao bih još poraditi na tom problemu. No ni nakon šest mjeseci još se uvijek nije ništa desilo. Čovjek se treba zapitati: „Pa čekaj, očekuješ li Gospodina zaista? Vjeruješ li uistinu da može doći svakoga trena?“ Moram jasno reći da je očigledno da ga ne očekuješ. Jer ništa ne činiš. Sjediš i ne mičeš se sa svoga mjesta. Nimalo se nisi približio svome bližnjemu. I ne poduzimaš baš ništa kako bi se promijenio. Možda vjeruješ u ponovni Kristov dolazak, ali ga ne očekuješ. Ustani! Pripremaj se! Daj, učini nešto! Prevladaj to, promijeni se, pomiri se, oprosti!

**Okružni apostol
Thomas Deubel**

**Apostol
Gerd Kisselbach**

**Okružni apostol
Rüdiger Krause**

**Apostol
Marat Akchurin**

Drugim riječima, učini konačno ono što dragi Bog od tebe traži. Ponovit ću i reći da ako ova živa nada, ova napetost, živi u nama, onda želimo biti spremni danas i učiniti sve što je u našoj moći da učinimo ono što dobri Gospodin od nas traži. I da budem potpuno pošten, ovo propovijedam i samome sebi. I ja moram postupati u skladu s onime što propovijedam. I moram priznati da ponekad prilično potraje dok se nečega ne prihvatim. Posve iskreno priznajem da se moram popraviti. I nemam kao veleapostol nikakvu prednost kad se radi o pripremama za dan Gospodnji. Ako to propustim napraviti, neće me tamo biti. To nema nikakve veze s mojom službom. Svi se moramo pripremati. I zato ustanite i uprite svoje oči prema nebu.

Isus se pozvao na Izajine riječi, a ovaj je rekao: „Ustani, svijetli se, jer je došla svjetlost tvoja.“ Današnjim bismo jezikom rekli: „Ustani, pokaži se.“ Kršćani imaju tu sklonost skrivanju, a to je također rizik. Ne želimo privlačiti pažnju. I da izbjegnemo probleme, naprosto ne čine ništa. Čine isto što i drugi čine. Puštaju da ih nosi struja. Ne žele privlačiti pažnju. Ljudi žele da im bude čim ugodnije. A Isus nam govori da tako ne ide. Ne možeš tek činiti što i drugi čine. Moraš ispovijedati Isusa Krista. A ako tvoj bližnji učini nešto što nije u skladu s naukom Isusa Krista, onda moraš reći: „U tome ne mogu sudjelovati. Ne mogu to reći. Ne mogu to učiniti.“ Zašto ne? Pa svi tako čine. „Ne, ja sam kršćanin. Kršćanin ne može tako postupati.“ A to je ponekad veoma konkretno. I ovdje nam Duh Sveti govori: „Ustani i ispovijedi svoju vjeru u Isusa Krista. Ne daj da ti išta nameću. Ti si kršćanin. Postoje stvari koje ne možeš raditi. Postoje stvari koje ne možeš govoriti. Ustani i pokaži da si kršćanin.“ To ne znači da moramo

preobratiti čitav narod, ali ljudi bi trebali vidjeti i shvatiti da smo mi kršćani. Uspravite se, podignite svoje glave. To je to kad kažemo da gledamo prema gore, prema nebu.

Istina je da su ljudi skloni uvijek vidjeti ono što ne valja. Već sam više puta rekao da ne smijemo gledati ono što čini đavao, već da moramo gledati ono što čini Bog. Gledajmo uvijek prema gore. A što se gore nalazi? Tamo gore je naš Bog, naš Otac. Isus je rekao da je njegov Otac veći od svega. Dragi braćo i sestre, htio bih da vam se ovo usiječe duboko u srca. Naš je Otac veći od svega. Ne zaboravimo to, uprimo svoj pogled u njega. On ima sve pod kontrolom. Ništa se ne dešava bez njegova dopuštenja i on se brine da se ništa ne isprijечи između nas i njegovog spasenjskog plana. Što god duh odozdo čini, ništa ne može spriječiti Božji plan spasenja. Naš je Otac veći od svega. Neke situacije nikako ne možemo razumjeti. Kad je tako, gledajmo prema gore. Naš je Otac veći od svega. Čak i ako ga ne razumijem, znam da ne griješi. Upri svoj pogled gore u Isusa Krista. On je jednom zauvijek pobijedio zlo. Pobijedio je grijeh i smrt. A nas je odabrao. Želi da zauvijek budemo s njim. Želi nas privući k sebi. Kakva god da je situacija danas, usmjeri svoj pogled prema gore. Isus Krist, koji je pobijedio grijeh i smrt, koji je pobijedio zlo, želi da dođeš k njemu. Upravo to je smisao tvojega postojanja. Čak i ako je sve u tvom životu naopako, misli na to jer to je cilj. Odabrao te je. Čak i ako te svi ljudi prezru, a znamo kako boli kad čovjek ne prima zahvalnost, priznanje i poštovanje. Ponekad imamo dojam da nikome nismo važni. Gledajmo prema nebu. Tamo je onaj koji je za tebe umro. Eto koliko te cijeni, koliko te ljubi.

I ako više niti jedan čovjek do tebe ne drži, ako te više ne primjećuju niti tvoj muž, tvoja žena, tvoja djeca, ako svi kažu da nema smisla baviti se tobom, pogledaj prema gore. Isus Krist, Sin Božji, umro je za tebe osobno jer te ljubi.

Ponavljam da može biti vrlo bolno kada nam priznanje ne dolazi od ljudi, kada nas razočara vlastita obitelj. Čini ti se da te i u zajednici vjernika preziru. Možda ti se čini da im nisi važan. Namjerno i svjesno još jednom ponavljam: „Pogledaj prema gore!“ Isus Krist je umro za tebe. On sudjeluje u tvojoj patnji i u tvojoj radosti. Nije ravnodušan. Njemu je i tvoja najmanja briga važna. S tobom je i u tvojoj najmanjoj boli. Kakva god bila tvoja situacija danas, gledaj prema gore, upri pogled u Boga, u Oca, gledaj u Isusa Krista. Pogledaj prema gore! Duh Sveti ti pokazuje put kojim trebaš ići. I to je pravi put u današnjoj situaciji.

Usmjeri svoj pogled na Isusa Krista, prvoga čovjeka koji je ušao u kraljevstvo nebesko i neka ti on bude uzor. Što sad trebam činiti? Kako trebam postupati? Slijedi primjer Isusa Krista. I ako se sve ljuđa i lomi, samo upri svoj pogled prema nebesima. Tamo gore je naš uzor. Takvi želimo biti. Takvi želimo postati. Čak i ako nam je iskusiti sve što je Isus opisao, Isus Krist jest i ostaje naš uzor. Želimo se suobličiti s Isusom Kristom. I zato sada pogledaj gore da vidiš što je Isus Krist za tebe pripremio, a to je vječni život u njegovoj slavi, savršeno zajedništvo s Bogom. Bez obzira na sve što danas proživljavate, vrijedi ostati vjeran. Božja je slava toliko velika da se nećete ni sjetiti onoga što ste doživjeli na zemlji. Lako je to reći, no kada to govorim i kada o tome razmišljam, u misli mi dolazi što su sve mnogi od

naših braće i sestara prošli. Mislim na toliko braće i sestara koji su živjeli dobrim životima, a snašao ih je strašan kraj. Ne želim sada o tome niti govoriti. A onda pomislim da će sve to zaboraviti kad budu s Isusom. I odmah mi se pojavi misao da to uopće nije moguće. Ne može to čovjek zaboraviti. Ipak, slava Božja je toliko velika da se više neće ni sjećati svih tih jada.

Slava koju nam je Isus Krist namijenio daleko je veća od svega što možemo zamisliti. I nisu to samo prazne riječi utjehe kako će sve biti dobro. To je Božje obećanje! Bog istine nam govori: "Jamčim ti da je ono što ti želim dati puno, puno veće od sve patnje koju si doživio."

Živimo u posljednjim vremenima. Na nas se odnosi sve ono što je Isus opisivao. No naše je iskupljenje blizu. Želimo ustati, aktivno čekati Gospodina, pripremiti se i nastaviti gledati prema gore. I tada ćemo doživjeti skorašnji dolazak našega Gospodina! Amen.

SREDIŠNJA MISAO

Kristovi sljedbenici suočavaju se s nevoljama. Te nas poteškoće ne obeshrabruju. Nastavljamo se pripremati za Isusov ponovni dolazak i slijedimo njegov primjer.

Što se krije pod pojmovima spasenje i otkupljenje

Isus Krist je osnovao svoju Crkvu i poslao svoje apostole kako bi čovječanstvu omogućio pristup potpunom spasenju. Stoga je nužno ispravno razumjeti u čemu se sastoji to spasenje.

Pojam „spasenja“ obuhvaća veoma različite aspekte. Stari i Novi zavjet govore o oslobođenju, spasenju, zaštiti, oprost, pobjedi ili čak otkupljenju. Ta je slojevitost također vidljiva kroz povijest u načinu na koji su kršćani, uključujući i našu Crkvu, shvaćali spasenje. Ovisno o vremenu i mjestu u kojem su živjeli, naglašavali su aspekt spasenja koji je u najvećoj mjeri odgovarao njihovim očekivanjima. Isti fenomen imamo i danas. Ovisno o svojoj situaciji, spasenje

prvenstveno vidimo kao oslobođenje od patnje, kao način bijega od prijetnje ili kao priliku da ponovno vidimo voljenu osobu.

Svi spomenuti načini gledanja dobro su utemeljeni i razumljivi. Ali nikada ne smijemo izgubiti iz vida ono što je bitno, a to su volja i djelovanje Isusa Krista, našeg Spasitelja i Otkupitelja.

Oslobođenje i zaštita

Spasenje, po definiciji, uvijek dolazi od Boga. Bog je intervenirao u povijest izraelskog naroda kako bi ga oslobodio od egipatskog jarma. Sin Božji došao je na zemlju da nas oslobodi od ropstva grijeha i otvori nam pristup Bogu. Isus Krist će ponovno doći i povesti izabrane u svoje kraljevstvo.

U našoj su Crkvi bila vremena kada se na Gospodinov drugi dolazak prvenstveno gledalo kao na

oslobođenje i zaštitu:

- Gospodin ponovno dolazi da nas oslobodi od patnje;
- On će nas sačuvati i zaštititi od velike nevolje, tog vremena patnje u kojem će zlo dosegnuti vrhunac na ovoj zemlji;
- Oni koji su dijelom prvoga uskrsnuća neće se morati pojaviti pred Bogom na Posljednjem sudu.

Kako bi ih Krist prihvatio o svom ponovnom dolasku, vjernike se podsjećalo da primaju sakramente i ostanu vjerni apostolatu.

Taj nauk i dalje vrijedi. No preporuka je staviti ga u širi kontekst evanđelja. Fokusiranje na oslobođenje i zaštitu kao jedine aspekte nosi neke rizike:

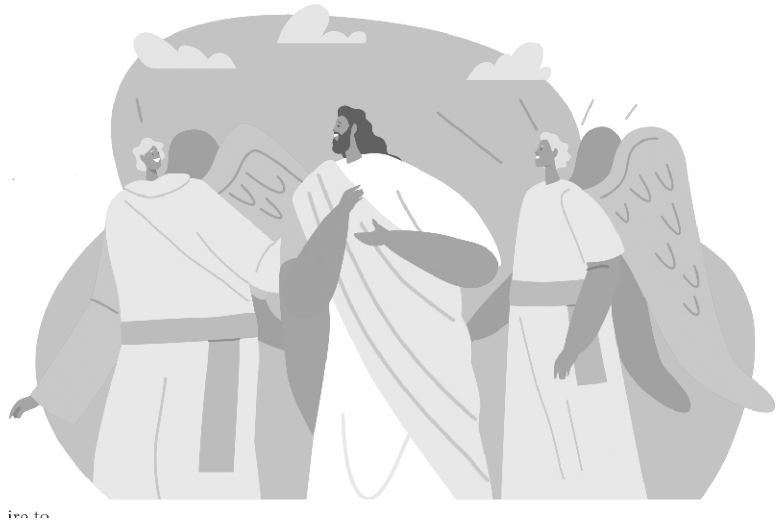
- Vjernik bi mogao doći u iskušenje da se zatvori od vanjskog svijeta – važno mu je da ostane vjeran kako bi izbjegao predviđenu katastrofu. Sudbina bližnjih time pada u drugi plan;
- Misionarski rad više nije motiviran isključivo ljubavlju prema bližnjemu, već željom da se što brže izbjegne zemaljska patnja („... kad posljednja duša bude zapečaćena...“);
- Moguće je doći do pogrešnog zaključka da su sakramenti sami sebi svrha i da samo njihovo primanje jamči spasenje;
- Život na zemlji prikazan je u negativnom svjetlu kao da ovozemaljski život nije ništa drugo nego mjesto patnje odakle čovjek mora čim prije pobjeći.

Vječni život u zajedništvu s Bogom

Govoreći o spasenju, Isus Krist je često koristio pojam „vječni život“. Vječni život je daleko više od besmrtnosti.

Bog Otac, Bog Sin i Bog Duh Sveti stvorili su čovjeka na svoju sliku i omogućili mu da uđe s njima u zajedništvo. Pavši u grijeh, čovjek se iz ovog zajedništva isključio. Božje spasenjsko djelovanje ima za cilj osposobiti čovjeka da ponovno zauzme svoje mjesto kod Boga. Vječni život koji je Isus obećao sastoji se u sudjelovanju u zajedništvu Oca, Sina i Duha Svetoga.

Biti u zajedništvu s Bogom ne znači biti "Bog". U kraljevstvu Božjem, otkupljeni će ostati Božja stvorenja, no Bog će uvijek biti iznad svega i svih. No otkupljeni će živjeti s njim zauvijek u savršenom skladu. Zauvijek će ga štovati i hvaliti te neprestano otkrivati nove vidove Božje slave.

Gospodin je jasno naveo uvjete koje moramo ispuniti da bismo imali pristup vječnom životu. Moramo vjerovati u Isusa Krista, ponovno se roditi iz vode i Duha te primati Kristovo tijelo i krv.

To su nužne pretpostavke, no nisu i dostatne. Primanje sakramenata daje nam priliku da uđemo u vječno zajedništvo s Bogom, ali nam ne jamči automatski konačni pristup njemu. Također se moramo intenzivno pripremati za Isusov povratak. Ta se priprema sastoji u posvećivanju sebe – točnije, u tome da dopustimo da nas Bog posvećuje. Kad dopustimo Duhu Svetomu da djeluje u nama, on nas pročišćava, daje nam snagu da se odupiremo grijehu i uči nas da se odrekemo onoga što nas odvaja od Boga.

Novoapostolski kršćani ne čekaju Gospodinov povratak samo da bi pobjegli s ove zemlje. Svoje ovozemaljsko postojanje ne vide nužno kao dolinu suza. Njihov život na zemlji je vrijeme milosti koje im je Bog darovao kako bi se mogli pripremiti, kroz radost i tugu, za vječno zajedništvo s njim. Za njih je prvo uskrsnuće puno više od bijega, to je dosizanje savršenstva!

Zajedništvo s Bogom i ljudima

Biti u zajedništvu s Bogom znači biti ispunjen Božjim životom i pokoravati se njegovoj volji. Suština božanskog života je ljubav.